

Екзаменаційна робота
з теорії алгоритмів

ПМО-21

Кравець Олекс

Білет №5

① Поняття про алгоритмічні системи.

Нехай $A = \langle \varphi, \Pi \rangle$ - деякий алгоритм із системою правил Π . Алгоритм $A_F = \langle \varphi, \Pi_F \rangle$, де Π_F формальний опис системи Π , називається **формальним еквівалентом алгоритму A** .

Алгоритмічна система - це спосіб задання алгоритмів у деякому фіксованому формалізмі F , який дає можливість для довільного наперед заданого алгоритму A задати його формальний еквівалент A_F .

Три типи алгоритмічних систем, які різняться початковою ідеєю стосовно того, що таке алгоритм:

1) у першому типі алгоритми пов'язують з обчисленнями і часовими функціями (рекурсивні функції)

2) у другому типі алгоритми пов'язують з детермінованими пристроями, здатними виконувати в кожному окремий момент лише одну примітивну операцію (машина Тьюрінга)

3) у третьому типі алгоритми пов'язують з

перетворення слів у довільних алфавітах (нормальні алгоритми Маркова та ^{канонічна} система Тюрота)

Один із фундаментальних результатів теорії

алгоритмів: усі алгоритмічні системи є рівносильними в тому сенсі, що в кожній з них описують один і той самий клас алгоритмів.

Кожна алгоритмічна система охоплює об'єкти двох категорій:

- елементарні оператори
- елементарні розпізнавачі

Елементарні оператори - це прості алфавітні оператори. Якщо послідовно виконувати такі оператори, то відбудеться реалізація довільних алгоритмів у заданій алгоритмічній системі.

Елементарні розпізнавачі - використовуються для розпізнавання деяких властивостей інформації, перетвореної алгоритмом і для зняття послідовності виконання елементарних операторів.

Для задання допустимих у системі елементарних операторів і розпізнавачів кожна система використовує свої засоби.

② Метод „Поділай і володарюй“

Метод „Поділай і володарюй“ у поєднанні з рекурсією дає одночасно естетичну та ефективну алгоритмику. Так як сама ^{рекурсія} рекурсія не приводить до ефективного алгоритму.

Алгоритми вишаду „поділай і володарюй“ мають рекурсивну структуру: для розв'язання задачі вони рекурсивно викликають самі себе один або декілька разів, щоб розв'язати допоміжну задачу, яка безпосередньо стосується сформульованої.

У методі ПВ на кожному рівні рекурсії виділяють три етапи:

1. Поділ задачі на декілька підзадач.
2. Рекурсивне розв'язування цих підзадач. Коли обсяг підзадачі достатньо малий, виділені підзадачі розв'язують безпосередньо.
3. Комбінування розв'язку вихідної задачі з розв'язків допоміжних задач.

Стандартний алгоритм вишаду ПВ:

ПВ (дані, n , розв'язок)

якщо ($n \leq$ Тривалий Розмір)

тоді Тривалий Розв'язок (дані, n , розв.)

в іншому випадку

ПВ (дані, n , підмассив, розмір підмассиву, i)

для $i = 1$ до M

повторювати ПЗ (підмнож. ε_i , розмір підмнож. ε_i ,
 кандидатура розв'язків (підрозв'язки, m , розв'язок)

ПЗ для початку перевіряє, чи дуже малий розмір задачі, тобто чи більший ніж критичний розмір для того, щоб розв. ми мали. Прямий розв.

В разі того, що задача дуже велика, ми для початку викликаємо Подання (ця процедура розкоє вхідні дані на декілька малих наборів підмножини). Набори можуть бути різні або однакові в розмірі. Після цього викликаємо рекурсивний виклик ПЗ на кожному з наших вхідних наборів, процедура канд. розв. зводить отримані дані в один.

Формула визначення складності алгоритмів ПЗ:

$$T_{ПЗ}(n) = \begin{cases} T_{ПР}(n), & \text{при } n \leq T_{крит.розв} \\ T_{ПД}(n) + \sum_{i=1}^m T_{ПВ}(\text{розм. підмнож. } \varepsilon_i) + T_{кр}(n) & \text{в ін. в.} \end{cases}$$

$T_{ПЗ}$ - складність ПЗ

$T_{ПР}$ - складність алгоритму Прямий розв.

$T_{ПД}$ - складн. ал. Подан Даних

$T_{кр}$ - складн. Кандидатура розв.

③ Створити машину Тьюрінга для обчислення функції $I_4^5(x_1, x_2, x_3, x_4, x_5) = x_4$, якщо x_1, x_2, x_3, x_4, x_5 — числа записані в алфавіті $A = \{1\}$, а між числами x_1, x_2, x_3, x_4, x_5 ставиться $*$.

	1	*	λ
q_0	$\lambda q_0 R$	$\lambda q_1 R$	$\lambda q_0 R$
q_1	$\lambda q_1 R$	$\lambda q_2 R$	—
q_2	$\lambda q_2 R$	$\lambda q_3 R$	—
q_3	$\lambda q_3 R$	$\lambda q_4 R$	—
q_4	$\lambda q_4 R$	—	q_F

Пример: $1 * 1 * 1 * 1 * 1$

$1 * 1 * 1 * 1 * 1$

$* 1 * 1 * 1 * 1$

$1 * 1 * 1 * 1$

$* 1 * 1 * 1$

$1 * 1 * 1$

$* 1 * 1$

$1 * 1$

$1 * 1$

$1 \lambda 1$

1